

BEYOĞLU **SENİN**

KATILIMINLA **BEYOĞLU**

TARLABAŞI-DOLAPDERE **KADIN ODAK GRUP GÖRÜŞMELERİ** **RAPORU**

30 EKİM 2021, 31 EKİM 2021, 18 KASIM 2021

Tarlabası-Dolapdere Kadın Odak Grup Görüşmeleri Raporu, Tarlabası Toplumunu Destekleme Derneği katkıları ile hazırlanmıştır.

Hazırlayanlar

Gökçe Baltacı

Berfin Karataş

GİRİŞ

Bu rapor İstanbul Büyükşehir Belediyesi Beyoğlu Senin Projesi-Beyoğlu Strateji Planı kapsamında Beyoğlu Tarlabası ve Dolapdere bölgelerinde yaşayan kadınların mahallelerinde yaşadıkları sorunlar, talepler ve beklentiler üzerine konuşulan odak grup görüşmelerinin verilerinden oluşturulmuştur. Rapor, yerelin ihtiyaçlarını ve direkt öznelerin sözlerini ileterek, strateji planının kapsayıcılığını genişletmeyi ve bilgi aktarımını hedeflemektedir. Tarlabası bölgesinin nüfus yoğunluğuna bakıldığında görüşülen kişi sayısı temsili bir oranda olmasa da, bölgenin sorunlarının benzerliği ve görüşmelerin yürütücüsü olan Tarlabası Toplumunu Destekleme Derneği'nin (kısaca Tarlabası Toplum Merkezi-TTM olarak tanınmaktadır) bölgedeki 15 yıla yakın deneyiminin katkılarıyla genelleştirilebilir gözlem ve bilgiler içermektedir.

Çalışma kapsamında 2021 yılı 30 Ekim, 31 Ekim ve 18 Kasım tarihlerinde, 25-65 yaş arası 14 kadınla odak grup görüşmeleri yapılmıştır.

14 kadının,

9'u Tarlabası Çukur Mahallesiinde

1'i Tarlabası Bülbül Mahallesiinde

4'ü ise Dolapdere Yenişehir Mahallesiinde yaşamaktadırlar.

14 kadından 13'ünün Beyoğlu'na gelme ve Tarlabası'nda yaşama sebebi evlilik iken yalnızca 1 kadın Tarlabası'nda doğmuş ve o günden bu yana Tarlabası'nda yaşamaktadır.

Yenişehir'de oturan 4 kadının 3'ü ev sahibiyken; Tarlabası bölgesinde yaşayan 10 kadının 2'si ev sahibi, 1'i aile evinde oturmakta ve kira vermemekte, 7'si ise kiracı olarak ikamet etmektedir.

14 kadının yalnızca 3'ü ücretli bir işte çalışmaktadır. Bu işler yarı zamanlı yemek yapımı, midyecilik ve İBB'ye ait bir sosyal politikalar ofisinde çalışmadır.

En uzun süredir yaşayan 45 yıldır, en kısa süredir yaşayan ise 2 yıldır Beyoğlu'nda yaşamaktadır.

Görüşmeler raporda dört bölüm halinde

- **HAKLARA ERİŞİM:** Kadınların mahalledeki kentsel ihtiyaçları ve yerel kentsel hizmetlere erişim durumları
- **BEYOĞLU'NDA KADIN OLMAK**
- **İSTİHDAMA İLİŞKİN NOTLAR**
- **TALEP VE ÖNERİLER**

başlıklarıyla ele alınacaktır.

BÖLÜM 1: HAKLARA ERİŞİM: KADINLARIN MAHALLEDEKİ KENTSEL İHTİYAÇLARI VE YEREL KENTSEL HİZMETLERE ERİŞİM DURUMLARI

1.1. GÜNDELİK YAŞAM

Kadınlarla “Bir gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?” ve derinleşme-takip sorularıyla bu başlık altındaki konular konuşuldu. Tüm kadınlar paylaşımlarına gündelik yaşamlarının yalnızca hizmet etmek üzerine olduğunu vurgulayarak başladı. Sürekli evde oldukları, çocuk ve ev bakım yükünden dolayı kendilerine zaman ayıramadıkları ve günlerinin nasıl geçtiği hakkında düşünmeye dahi vakitleri olmadığı gözlemlendi.

“Sabah kalkıp eşime kahvaltı hazırlıyorum, öğlen çocukları hazırlayıp okula bırakıyorum sonra yine eve gelip yemek falan yapıyorum, çocuklarla ilgileniyorum.”

“Hanımların günü hep böyle; yemek, pazar ve market alışverişi, çocuklara bakmak, temizlik.”

“Benim de benzer, bir de arada sırada çocuklarla mahalle içinde değil de mahalle dışında gezmeye gidiyoruz.”

“Ev hanımları hep evin içinde.”

“Yazın memlekete gidiyorum 1 ay annemde 1 ay kaynanamda kalıyorum ama kışın hep evde geçiyor.”

“Çocukla geçiyor, okula götürüyoruz sonra gelip yemek temizlik onlarla uğraşyoruz. Çocuğumu dışarı salamıyorum çok, o da evde hep, evde onunla ilgileniyorum.”

“Çocuklarla ilgileniyorum, ev işleri dışında da geziyoruz çocuklarla. Tarlabası'nda çok fazla vakit geçiremediğim için Eyüp Sultan'a, Şişhane'ye, Mecidiyeköy'e, Maçka Parkı'na gidiyoruz. Toplu taşımayı da sık sık kullanıyoruz.”

“Genelde evin içindeyiz, evden çok çıkmıyoruz. Gidilecek yerler yakın değil, bir de sık sık akraba ziyareti yapıyoruz.”

“Sabah midyeye iniyorum, akşama kadar oradayım. Sonra da akşam çocuklarla ilgileniyorum, iş olmadığı zaman dışarı çıkabiliyorum.”

“Sabah 8’de işe gidiyorum, öğlen 1’de geliyorum. Sonra genelde evdeyiz, akrabalara gidip geliyoruz. Çocukları bazen yemeğe, kahvaltıya, alışverişe falan götürüyoruz.”

Gündelik yaşamda sosyalleşmeye dair bir zaman ve alan bulamadıkları sıklıkla paylaşıldı. Sosyalleşmelerinin de genelde çocukları üzerinden olduğu, çocukları okula bırakırken mahallede ya da çocukların okul arkadaşlarının anneleriyle sohbet ettikleri gözlemlendi. Pandemi sürecinde okulların kapanması, dışarı çıkma durumlarında yaşanan tedirginlik, toplum merkezinin kapalı olması ve fiziksel mesafe gibi nedenlerle sosyalleşme alanları azalmış, ev içlerine kapanmışlardır.

“Küçükken çocukları okula bırakıp almaya gidiyorduk o sırada da birileriyle sohbet ediyorduk ama onlar büyüyünce o da olmuyor artık.”

“Pandemi ile iyice eve girdik.”

“Genelde evin içindeyiz, evden çok çıkmıyoruz. Gidilecek yerler yakın değil, bir de sık sık akraba ziyareti yapıyoruz.”

“Sabah midyeye iniyorum, akşama kadar oradayım. Sonra da akşam çocuklarla ilgileniyorum, iş olmadığı zaman dışarı çıkabiliyorum.”

Aynı zamanda mahallenin sürekli göç alması, yaşayanların değişmesi, sirkülasyon gibi nedenlerle güven ve tanıdıklık hislerinin azalması, kadına yönelik şiddetin artması ve sokaklarda kendilerini güvende hissedememelerinden ötürü kadınların dışarı çıkma pratiklerinin çok azaldığı görüldü.

“Gençken çok geziyordum, dolaşıyordum, yürüyerek her yere gidiyordum ama yaşlanınca ve şimdi tedirgin oluyorum. Toplum çok değişti, herkesin gözleri farklılaştı. Çok fazla değişik insanlar var.”

1.2. MAHALLE YAŞANTISI-KOMŞULUK İLİŞKİLERİ

1.2.1. MAHALLE YAŞANTISI

Neredeyse tüm kadınlar bölgenin hiç gelişmiyor, alt yapının yetersizliklerinin giderilmiyor olmasından, sokak şiddetinden, kavga, gürültü ve çöp sorunu gibi durumlardan şikâyetçilerdir. Bu şikâyete ek olarak, bunları konuşacakları alanlarının olmamasından ve mahallenin birbirlerine olan tahammüllerinin, ortak dillerinin azaldığını da sıklıkla dile getirdiler.

“Tarlabaşı hep aynı, diğer yerler değişiyor geliyor ama Tarlabaşı için her şey aynı.”

“Mahallede böyle şeyleri konuşabileceğimiz bir alan yok, çöple ilgili komşularla konuşmak istediğimizde hemen kavga çıkıyor.”

“Mahalledeki seslerden dolayı gece yatamıyoruz. Yazın hele cam açamıyoruz mesela, sürekli kavga sesleri.”

1.2.2. BÖLGEDEKİ RİSKLER

Odak grup görüşmesi yapılan kadınların yaşadığı üç mahallede de madde kullanımı ve satışına dair şikâyetler ve endişeler dile getirildi.

“Uyuşturucu satanlar açık açık bu işi yapıyorlar.”

Bununla birlikte, iki grup için de mahallelerindeki uyuşturucu madde kullanımı ve satışı ortak bir sorun gibi görünse de Dolapdere'de yaşanan durumun farklılaştığı yerlerin olduğu fark edildi. Mahalleye çok fazla dışardan insan girdiği, kamunun ve kolluk kuvvetlerinin “işlerini yapmadıkları” ve hatta bu nedenle kadınların bir çeşit “koruma” görevi üstlendikleri gözlemlendi. Çokça şikâyet ettiklerinden fakat şikâyetlerinin ciddiye alınmadığından, hatta hiçbir yaptırım uygulandığını görmediklerinden bahsetmişlerdir.

“ARTER yapınca biraz rahatladık, kameralardan dolayı çok fazla madde satamıyorlar.”

“Bekçiler hiçbir şey yapmıyor, bütün gün çorbacıda oturuyorlar. Kapının önünde mal satıyorlar (satılıyor anlamında diyor), şikâyet ediyoruz ama hiç kimse bir şey yapmıyor. Mahalleli, esnaf, imam herkes ayrı ayrı şikâyet ediyor ama kimsenin şikâyeti önemsenmiyor. Satan insanların

bazıları mahalleden bazıları dışarıdan, mahalleli tarafından fark edilince insanlar değişiyor."

"Susuz kaldık, yolsuz kaldık bunlar geçer ama çocuklar uyuşturucuya düşmesin, geleceğimizi yok oluyor."

"İki sene öncesine kadar mahalle hap satanlarla doluydu ama şimdi baskınlardan dolayı biraz azaldı bu ara."

1.2.3. KOMŞULUK İLİŞKİLERİ

Tarlabaşı bölgesi, içinde bulunduğu tüm dezavantaj ve risk durumlarına rağmen komşuluk, güven ve dayanışma olgularının hala devam etmekte olduğu, şehrin nadir yerlerinden biridir. Bununla birlikte Tarlabaşı Toplum Merkezi tarafından yürütülen görüşmelerde önceki yıllara oranla komşuluk ilişkileri ve güven hissinde ciddi bir azalma olduğu gözlemlendi. Mahallede yaşayan "yabancı" ve tanımadıkları kişilerin güven ortamını bozduğunu, yaşanan dış göçlerden kaynaklı tekinsiz hissettiklerini dile getirdiler. Kıyasen dayanışma pratiklerinin daha yoğun olduğu mahallelerden birinde bile göçün, öznelerin karar alma süreçlerine dahil olmayışının ve derinleşen yoksulluğun etkilerini bu şekilde görmek mümkündür.

"Komşu yok artık, yabancılar var hep. Suriyeliler, Afganlar dolu. Özellikle siyahlar var, çok az ücretle insanları çalıştırıyorlar. Çoğu yabancılar kâğıt toplayıcılığı yapıyorlar."

"Yeniden komşuluk ilişkileri kurulursa burası dönüşür. Mahalle içinde, sokakta etkinliklere ihtiyaç var."

"Ben şahsen rahatım, binadaki komşularım hep yaşıtım sürekli birbirimize gidip geliyoruz. O konuda şanslıyız bence."

"Ben müstakil evde yaşıyorum o yüzden komşuluk ilişkim yok. Bizim mahalle tekin değil, çok fazla yabancı, kötü niyetli insan var. Harabe evlerde çok fazla kötü iş yapılıyor. Kağıt toplayıcılara daha düzenli alanlar tahsis edilmeli ki mahalle daha az kirlensin"

“Bu kadar yabancı insanın varlığı değişik hissettiriyor. Kürtçe konuşanlar için hiç tercüman yok ama başka dillerde konuşanlar için var. Mesela tabelalarda bir sürü dil var ama Kürtçe yok.”

Aynı zamanda kentsel dönüşüme uğrayan bölgelerde, ARTER, çeşitli sanat galerileri, etkinlik alanları ve kafelerin açılması gibi mutenalaştırma çalışmalarına maruz kalmış Dolapdere'de dönüşen yerlerin çoğuna paylaşımlı evlerin, apartların yapılması ve kiralara artmasıyla değişen kiracı profili komşuluk ilişkilerini zayıflatmıştır.

“Dolapdere'de hep apart var, bu apartlardan dolayı da mahalle içerisinde mahallelinin birlikte yapabileceği şeyler kurulamıyor.”

1.2.4. ÇOCUKLARIN İYİLİK HALİ VE GÜVENLİK

Kuşkusuz ki kadınların gündelik pratikleri ve mahalle yaşantılarına dair konuşmalarda çocuklarının yaşadıkları sorunlar ve çocukları için taşıdıkları endişeler dile getirildi. Sokak ve polis şiddetinin çocukları korkuttuğu, hatta bu nedenle çocuklarını dışarı çıkarmak istemedikleri neredeyse tüm kadınlar tarafından söylendi. Bu şiddet ortamı çocukların oyun, dinlenme ve kültür sanat hakkına¹ dair yaşanan ihlalleri ortaya koyan niteliktedir.

“Mahallede sürekli şiddet var, her an çocuklara bir şey olacak diye çocukları sokağa çıkaramıyoruz.”

“Çocuklar polislerden korkuyor mahallede ama bir yandan da polislerin varlığı iyi.”

Kadınların çocuklarının güvenliklerine dair duydukları endişelerle birlikte aldıkları kararlar, değişen tutum ve davranışları zaman zaman çocuklar ve bakımverenleri arasında anlaşmazlıklara yol açıyor. Bu nedenle kadınlardan sıklıkla destek ihtiyacı dile getirildi.

¹ Çocuk Hakları Sözleşmesi Madde 31: Dinlenme, kendine ait zaman değerlendirme, oyun oynama, kültürel ve sanatsal etkinliklere katılma hakkı

“Annelerin ve çocukların destek mekanizmalarına ihtiyacı var. Mahallede olanlar çocuklar ve anneler arasında karşılıklı problemlere sebep oluyor.”

1.2.5. BÖLGEDE KULLANILAN ALANLAR

Bu bölümde kadınlara mahallede sosyalleşmek, çocuklarıyla vakit geçirmek, yürüyüş ve/ya spor yapmak istediklerinde hangi alanları ve mekânları kullandıklarını sorduk. Tarlabası bölgesindeki kadınlar yakın çevrelerinde rahatça, kendilerini güvende hissederek, para harcamadan ve severek gittikleri hiçbir alan olmadığını dile getirdiler. Çocuklarla en çok gidilen yerler olarak Sururi Parkı ve Hacıahmet Parkı söylene de, bu parkların mesafesi nedeniyle gitme sıklıkları oldukça düşüktür.

“Mahallede park yok, çocukları hiç dışarı çıkaramıyoruz. Mahallede bir park olmalı, çok uzaklara gidiyoruz.”

“Kasımpaşa'ya, Hacıahmet'te çok gidiyoruz park veya halk ekmek için.”

“Mahallede hem çocuklar hem yetişkinler için hiçbir etkinlik alanı yok. Özellikle çocuklar için hiçbir alan, oyun parkı yok. Kasımpaşa, Sururi veya Hacıahmet Parkı'na götürüyoruz çocukları ama 3 ayda bir oluyor o da.”

“Semt konağındaki meydan açık diye çocukları götürmeyi düşünüyorduk ama özellikle namaz vakitlerinde hep erkekler oluyor o yüzden rahat rahat oraya da götüremiyoruz.”

Pandemi nedeniyle mahallede faaliyet gösteren Semt Konağı ve Tarlabası Toplum Merkezi'nin de fiziksel faaliyet yürütememesiyle kadınlar çocuklarını rahatlıkla gönderdikleri alanlarını kaybetmişlerdir.

“Market, pazar ve okulları kullanıyoruz onun dışında hiçbir alan yok. Pandemi öncesinde toplum merkezine getiriyorduk çocukları, orası da kapalı şimdi.”

“Semt konağındaki etkinliklere gidiyorduk önceden. AÇEV anne çocuk eğitimi, hamilelikle ilgili bilgilendirici seminerler yapıyordu.”

“Pandemiden önce semt konağı geziler düzenliyordu. Yine semt konağında çocuklar için etütler, atölyeler yapılıyordu.”

Ek olarak, belediye hizmetleri hakkında konuşulduğunda ise İBB'nin Tarlabası'nda hiçbir faaliyet ve hizmetine² rastlamadıklarını, Beyoğlu Belediyesi'nin ise hizmetlerinden ya çok geç haberdar olduklarını ya da başvursalar bile faydalanamadıklarını dile getirmişlerdir.

“Beyoğlu Belediyesi bir sürü tiyatro, sinema, etkinlik yapıyor ama biz hiçbirine gidemiyoruz çünkü böyle bilgilerden haberdar bile olmuyoruz. Yüzme havuzu açılmış Beyoğlu'nda biz bir şekilde öğrendik ama bir türlü kaydolamadık.”

“Kültürel aktivitelere erişmekte de çok zorlanıyoruz. Yüzme havuzuna bile kaydolmak için bir sürü harcama yapmak durumunda kaldım. Fotoğraf çektirmek, İstanbulKart çıkartmak hep para. Bu kadar masrafa rağmen kaydolamadık da.”

1.3. SAĞLIK HAKKINA ERİŞİM-YAKIN BÖLGEDEKİ SAĞLIK KURULUŞLARI

Beyoğlu İstanbul'un merkezinde, çeşitli ve çok sayıda hastanelerin olduğu bir semt olmasına rağmen, Tarlabasılı kadınların hem sağlık hizmetlerine doğrudan erişemedikleri hem de anlamlı ve rahat erişilebilir bir muayene ve tedaviye ulaşmaları önünde ciddi problemler yaşadıkları görüldü. Görüşmecilerin bir kısmı Tepebaşı Aile Sağlığı Merkezi, bir kısmı ise Yenışehir Aile Sağlığı Merkezi'ne gidiyorlar. Taksim İlk Yardım Hastanesi ve Okmeydanı Hastanesi sık kullanılan hastanelerden.

“Çocuğum doğduğundan beri hasta ve gözetim altında olması gerekiyor. Doktor değişmesin diye hep Beyoğlu'ndan Sarıyer'e gidiyorum. Devlet hastanelerinde iyi doktora denk gelmek zor çünkü.”

“Göz doktorundan 6 aydır randevu almaya çalışıyorum ama bir türlü alamadım.”

“Türkiye'de tam teşekküllü hiçbir şey bulamazsınız, her şey yarım.”

² Bu görüşmeler sırasında İBB tarafından Halk Bakkal açılmıştır.

“Hiç erişemiyorum hizmetlere, eşim için hiçbir şekilde tedaviye ulaşamıyoruz. Acil bir durum için randevu alıyoruz ama bir, iki ay sonraya randevu veriyorlar. Genelde ilk yardım ve sağlık ocağını kullanıyoruz.”

Yenişehir’de oturan bir katılımcı hem hizmetlerden hem de yakınlıktan memnun olduğunu dile getirdi.

“Sağlık hizmeti güzel, yürüyerek çoğu yere gidiyoruz. Taksim İlk Yardım, Şişli, Okmeydanı hastanelerine gidiyoruz.”

Mahallelerdeki Aile Sağlığı Merkezleri Tarlabası gibi çok çocuklu ve yoksul hanelerin olduğu yerlerde oldukça kritik bir önem taşıyor. Bu nedenle mahallelerdeki ve yakın bölgedeki Aile Sağlığı Merkezlerine dair görüşlerini sorduğumuzda memnun olmadıklarını ve randevu sisteminin bu bölgelerde kalkması gerektiğini dile getirdiler. Okuma yazma bilmeyen insanların randevu alamadıklarını, anadili Türkçe olmayan ve kimliksiz olan kişilerin bu nedenle çok zorlandıklarını ve Tarlabası nüfusu için bu hizmetin yeterli olmadığını dile getirdiler.

“Semt konağının oradaki aile sağlık merkezi çok sıkıntılı, hep reddediyorlar.”

“Sağlık ocağının randevulu olması çok saçma. Zaten hastaneden randevu alamadığımız için oraya gidiyoruz, orada da randevu soruluyor.”

“Çok yoğun olduğu için de randevu sistemine geçilmiş olunabilir. O yüzden belki mahallenin ihtiyacı bir sağlık ocağı değil de iki üç sağlık ocağıdır.”

“Semt konağının oradaki sağlık ocağında muayene falan yapılmıyor, şikayetini duyup ilaç yazıyor sadece. Şikayetini de beş metre öteden dinliyor zaten, aynı odada bile olmuyorsun.”

“Tepebaşı’ndaki sağlık ocağı Yenişehir Camii’nin oradaki sağlık ocağına göre daha iyi ama randevu sistemi çok sıkıntı.”

“Mahallede aile sağlığı merkezi var, aile hekimlerine erişemiyoruz. 9-10 arasında sadece muayene olabiliyorsun, onun dışında gidince randevu alıp gelin diyorlar.”

“Sağlık ocağındaki randevu sistemi çok saçma oldu. Kurum içinde birikmesin insanlar diye yapmışlar ama kapı önünde hep sıra var.”

1.4. EĞİTİM HAKKINA ERİŞİM

Odak görüşmedeki kadınlara çocuklarının eğitim haklarına erişimleri hakkında sorular soruldu. Özellikle kreş ve anaokulu imkânları hakkında konuşulurken kadınlar mahallede neredeyse hiç kimsenin, çocuklarını okulların ana sınıflarına gönderemediğini ve pandemi ile Tarlabası Toplum Merkezi gibi yerlerin de faaliyetlerini durdurmasından kaynaklı çocukların evlere kapanmasının gelişimlerini ne denli kötü etkilediğini paylaştı. Okullardaki kreşlerin ücretli olması, kayıt sırasında istenen usulsüz kayıt paraları, kreş malzemelerine ve günlük kıyafet harcamalarına bütçelerinin yetmemesi gibi nedenlerle çocukların erken çocukluk eğitimine erişemedikleri görüldü.

“Okuldaki kreş aylık 120 TL ve kullandığı malzemeleri de ben alıyorum. Okul açılırken neredeyse 1000 lira harcadım. Ben de çalışıp çocukların giderlerini karşılamayı çok isterim.”

“Okul için haftalık maske, süt, beslenme malzemeleri iki çocuk için 100 TL oluyor. Böyle olunca başka bir şeyler yapmak zor.”

“Göndermiyorum, karşılayamıyoruz ki. Kreşler durumu kötü olan aileler için özellikle yapılmalı, zaten gönderebilen aileler için paralı olabilir. O parayı veremeyen aileler için ücretsiz kreşler olmalı. Nasıl devlet, belediye yardım ederken belli kriterlere göre yardım yapıyorsa kreşler için de bunu yapsın.”

“Karşılayamıyor, anaokulu ücretleri çok pahalı o yüzden gönderemiyoruz.”

“Dolapdere Semt konağında hem çocuklar hem de yetişkinler için bir şeyler yapılabilir.”

“Yenişehir semt konağında ilk açıldığında bir şeyler yapıyordu ama şu an hiçbir şey yok.”

Yenişehir’de oturan bir kadın, çocuklarını aldığı burslarla okuttuğunu dile getirirken, diğer katılımcı kadınlar çocukları için hiç burs bulamadıklarını dile getirdiler.

“Çocuklarım burs alıyordu devletten, burslar sayesinde çocuklarım okuyabildi. Burslar olmasaydı benim ek işler yapmam gerekirdi ama yapabilir miydim onu da bilmiyorum. Belki çocuğum okulu bırakmak zorunda olacaktı.”

Kreş ve çocuklarını bırakacakları güvenli alanlardan yoksun kalan kadınlar, bu durumun çalışmalarının önünde çok büyük bir engel olduğunu dile getirmişlerdir. İstihdama dair notlar ilerleyen sayfalarda detaylı anılacaktır.

“Çocukları bırakabileceğimiz güvenli bir yer olsa mesela kreş gibi, biz de çalışmak isterdik.”

“Orta yaşlı kadınlar da çalışmak isteyebilir sadece gençler değil. Onlar için de günde birkaç saat gidip meslek öğrendiği sonrasında o öğrendiği iş üzerinden bir şeyler yapıp sattığı kurslar, işler yapılabilir.”

Görüşmeler esnasında kadınların İBB’nin Mahalle Evleri ve Yuvam İstanbul projelerinden haberdar oldukları fakat nerelerde olduğu, faaliyete başlayıp başlamadığı, bu kararların kimler tarafından nasıl verildiğine dair bilgi sahibi olmadıkları fark edildi. Beyoğlu’nda bulunan Örnektepe ÇEM ve Mahalle Evlerinden bahsedildi. Kadınlar hem Dolapdere hem de Tarlabası için ayrı ayrı kreş ve mahalle evi ihtiyacına değindi.

“Belediyenin yuvası Tarlabası’nda açılmalı çünkü çocuklardan dolayı çalışmıyor hiçbir kadın. Anaokulu, kreş olsa mahallede yarım gün de olsa çalışabiliriz.”

Son olarak, alt yapı yetersizlikleri nedeniyle özellikle Çukur Mahallesi’nde internet bağlatma sorunu, hem kadınların dile getirdiği hem de TTM’nin pandemi sürecinde çocukların EBA’ya bağlanabilmesi için internet desteği verirken gözlemlediği bir sorun oldu.

“İnternet altyapısı ile ilgili çalışmalar yapılmalı.”

“Bağlattık da ne oldu hocam, ne yapsak çekmiyor ki internet”

1.5. ÇEVRESEL KİRLİLİK

Tarlabaşı bölgesinin kirlilik ve çöp sorunu çok uzun yıllardır devam ediyor. Kamu hizmetleri ve belediyelerin, alt mahalle bakım hizmetleri Tarlabaşı bölgesine oldukça az ulaştırılıyor. Terk edilmiş-bakımsız alan ve binalarda biriken çöpler ve yaydığı sorunlar yapı yetersizlikleri ve buna bağlı olarak evlerde ve sokaklarda fare ve çeşitli böceklerin olması kadınlar tarafından dile getirildi ve yine çöp konteyneri olmayışı sorunu Tarlabaşı bölgesinde yaşayan tüm kadınlar tarafından vurgulandı.

“Mahallede çöp konteyneri olmadığı için mahalleli de sokaklara çöp atıyor. Konteynerin mahallede olmaması hem muhtar ve belediye hem de vatandaşlardan kaynaklanıyor. Bazı mahalleliler de konteynerin olmasını istemiyor.”

“Seçim zamanı yıkıyor sadece mahalle.”

“Keşke kadın olarak doğmasaydım, sokaklarda olan pedlerden, bezlerden çok utanıyoruz.”

“Pazarın çok fazla kirliliği oluyor. Hem de çok kalabalık oluyor pazar rahat rahat alışveriş yapamıyoruz.”

“İnsanlara da mahalleyi temiz tutmaları için bir şeyler söylenmeli. Sokaklara camlardan yemek, bez atıyorlar.”

“Tarlabaşı sizin de bildiğiniz gibi çok kirlidir. Hiç temizlenmiyor.”

Ek olarak, mahalledeki en yoğun iş kollarından biri olan midyecilik ve kağıt toplayıcılığı/atık işçiliği nedeniyle de mahallenin çok kirlendiği ve bu çalışma alanlarının hijyenik bir ortam barındırmadığı dile getirildi.

“Midye için de kâğıt toplayıcılığı için de mahalleden çıkarmak, yasaklamak değil de başka yollar bulunmalı. Daha temiz, hepsinin bir arada olduğu bir yer olsa daha iyi olur.”

“Midyeciler, kağıtçılardan dolayı da hiç hijyen yok.”

Çukur ve Bülbül Mahallesi'nde yaşayan kadınların aksine, Yenişehir Mahallesi'nde yaşayan kadınlar belediyenin temizlik hizmetlerinden memnun olduklarını belirttiler.

"Yenişehir Mahallesi temiz, konteynırlar var. Düzenli olarak temizleniyor, pazarlardan sonra yıkılıyor."

1.6. KONUT DURUMU

Bu bölümde kadınların yaşadıkları evlerin durumu, mahalledeki dönüşümün ve yıkılmış/terk edilmiş binaların mekansal kullanımları üzerine konuşuldu. Yakın zamanda gerçekleşmiş depremlerde bazı binaların giriş katlarında ve dış cephelerinde çeşitli çatlamlar olduğu, bunların gözle görülür derinlikte olmasına rağmen yerel yönetimden ya da İBB'den kimsenin gelip hasar tespiti yapmadığı söylendi. Aynı zamanda, kadınların bu durumla ilgili farklı endişeler de hissettiği gözlemlendi. Böyle bir hasar tespitinin devamında evlerinden atılma ya da çıkarılma ihtimalleri, aldıkları riskin farkında olmalarına rağmen kadınları korkutmaktadır. Yerinde dönüşüme dair istekler dile getirilmiştir.

"İBB bazı yerlere binaların depreme dayanıklılığı için gitmiş ama bizim mahalleye dayanıklılık için kimse gelmedi."

"Bizim binaya gelseler kesin boşaltılır."

"Beyoğlu'na bakmaya gelseler bütün binaları yıkarlar aslında."

"Karşımızdaki apartman son depremden sonra çok kötü oldu, diğer binayla ayrıldı. Biz de korkuyoruz çok ama hiç kimse ilgilenmiyor."

"Son deprem zamanında da (Eylül, 2019) çatlayan evler oldu ama hiç kontrol edilmedi."

"Özellikle yıkılıp yeniden yapılan binaların eski binaları nasıl etkilediği ile ilgili araştırma yapılmalı."

Dolapdere'de ise ARTER'in yapımı sırasında arka sokaktaki evlerin etkilendiği, zeminlerin hasar gördüğü belirtildi.

"Arter yapılırken yıkımın evlere çok etkisi oldu, çatlaklar vardı binalarda. İlgileneceklerini söylediler ama kimse gelmedi."

1.7. ZAMAN GEÇİRİLEN ALANLAR, TOPLU TAŞIMA KULLANIMI

Kadınların mahallenin dışına çıkma pratiklerinin arkasında neden olarak genellikle mahallede bulamadıkları alanlar ve ihtiyaçlar öne çıkıyor. Yakın çevrede bulunan Kasımpaşa, Sururi, Hacıahmet en çok gidilen alanlar olarak göze çarptı. Bununla birlikte yolculuk sırasında kendilerini güvende hissetmedikleri, yaya yolu, park yeri ve ışıklandırmanın yetersiz olduğu tüm kadınlar tarafından ifade edildi.

“Halk ekmek için bazen Kasımpaşa'daki halk ekmeğe gidiyoruz.”

“Mahalle içinde herhangi bir oyun alanı veya piknik alanı yok. Bazen Hacıahmet Parkına gidiyoruz ama orası hem yakın değil hem de kalabalık oluyor.”

“Yenişehir Camii'nin önünü daha temiz tutabilirler. Bitki koyup yeşil alan yapabilirler ve herkesin kullanabildiği bir alan olur orası.”

“Yenişehir'de, Tarlabası'nda ve Dolapdere'de asla yaya yolu yok. Arabalar hep sokağa park ediyor, yanından geçemiyoruz. Yazın sokağa çıkıp oturamıyoruz arabalardan dolayı.”

“Güvenli bir yol yok, sokaklara ve caddelere park eden bazı arabalardan dolayı hiç güvenli hissetmiyoruz.”

1.7.1. BEYOĞLU DIŞINDA GİDİLEN MEKANLAR

Görüşülen kadınların Beyoğlu dışına çıkma sebeplerinin başlarında hastane ve akraba ziyareti yer alıyor. Eyüp, Sarıyer, Şişli, Şirinevler, Okmeydanı ve Bağcılar hem hastanelerin olması hem de akrabalarının bu semtlerde yaşaması nedeniyle en sık ziyaret edilen yerler. Ulaşımın pahalılığından söz etseler de, Beyoğlu'nun ulaşım açısından rahat bir yer olduğunu da dile getirdiler. Metro, otobüs gibi birçok hattın Tarlabası'na yakın olması ulaşımını kolaylaştırıyor.

“Beyoğlu'ndan her yere ulaşmak kolay, eğer paran varsa her yere çok kolay gidebiliyorsun. Benim buradan taşınmak istememdeki en büyük sebeplerden biri bu.”

“Genelde mahalle dışında bir yerlere gidiyoruz. Kasımpaşa, Dolapdere, Şişli, Eyüp sık sık gittiğimiz yerler.”

1.7.2. TOPLU TAŞIMA-ULAŞIM

İstanbulKart ve ulaşım ücretleri hakkında konuşulduğunda katılımcı kadınlardan “anne kart” kullananların oldukça memnun olduğu gözlemlense de, 4 yaşından büyük çocuğu olanlar, kronik rahatsızlıkları olanlar, çocuklarının okulları uzak olduğu için her gün okula gidip gelirken toplu taşıma kullananlar ulaşım ücretleri için çok fazla şikâyette bulundu.

“Önceden çok kullanmıyordum ama anne kartı çıkardıktan sonra daha fazla kullanıyorum.”

“Anne kartı olanlar var, bu kart sayesinde otobüse, metroya çok daha kolay ulaşıyor.”

“Çok pahalı toplu taşıma, eşim, ben ve iki çocuğumun çıkışı bazen 50 tl oluyor. Daha ucuz olmalı.”

“Otobüs seferleri çok az, arttırılmalı. Saat 11'den sonra otobüs yok.”

“Sadece okul öncesi dönemde çocuğu olan anneler için değil de belli bir yaşa kadar çocuğu olan anneler için de indirimli bir kart yapılabilir. Öyle olursa daha fazla kullanabiliriz.”

1.8. DESTEK MEKANİZMASI

Bu başlık altında konuşulan konularda kadınların kendileri için hiçbir destek mekanizmasının bulunmadığı, birlikte güven içinde buluşabildikleri, sorunlarını paylaşabildikleri, birbirlerine destek olabildikleri alanların neredeyse hiç olmadığı fark edildi. TTM'nin pandemi nedeniyle fiziksel olarak faaliyetlerine ara vermesi de kadınların çocukları için dahi olsa birbirleriyle karşılaşma ve TTM'ye ihtiyaçlarını dile getirme alanlarının da kısıtlanmış olduğu görüldü.

“Mahallede böyle şeyleri konuşabileceğimiz bir alan yok, çöple ilgili komşularla konuşmak istediğimizde hemen kavga çıkıyor.”

“İSMEK'e gidebileceğimizi biliyorum ama hiç gitmedim, bu bilgiyi de AÇEV'e giderken öğrenmiştim.”

1.9. PANDEMİ DÖNEMİ YAŞANAN ZORLUKLAR

Halihazırda kadınların maruz bırakıldıkları çeşitli insan hakları ve mekansal ihlaller pandemi döneminde daha da derinleşmiştir. Kadınlar pandemi dönemindeki ayni ve nakdi yardımlara ulaşamadıklarını, bilgi akışının Tarlabası'na pek sağlanmadığını ve TTM gibi aracı, yönlendiren kurumlar olmazsa, bilgiye hiç erişemediklerini dile getirdiler. Kurumların online araçlarla organize ettiği yardım/destek başvurularına ise okuma yazma ve teknolojik okur yazarlık gibi yetersizlikler nedeniyle başvuramadıklarını dile getirdiler.

“Pandemi bizi bitirdi. Başlangıcında eşim merdivenlerden yuvarlandı yarım saat boyunca ambulansa ulaşamadık, arıyoruz cevap vermiyorlar. Pandemiden dolayı çocukları bir yere de bırakamıyoruz, mecbur kendi imkanımızla eşimi hastaneye götürdük.”

“Pandemi döneminde bir seferlik verilen karta ulaştık TTM aracılığıyla. TTM haber vermeseydi haberimiz olmazdı.”

“Haberdar olmadığım için hiç başvuru yapmadım.”

“Her şeyine başvurduğum ama hiçbir şey çıkmadı.”

“Çıkmaz diye başvurmam.”

Dolapdere'de yaşayan kadınlarda ise sıklıkla Beyoğlu Belediyesi'nin dağıttığı yardımların (özellikle gıda, sıcak yemek gibi yardımlar) “hak etmeyen” yerlere dağıtıldığı, kişilerin hiç doğru şekilde tespit edilmediğine dair bir yargı oluştuğu fark edildi.

“Belediyeler kime yardım ettiğini daha iyi incelemeli. Belediyeye gidip birebir de şikayetler ettim ama sadece dinliyorlar, bu şekilde susturup geçiyorlar.”

“Beyoğlu Belediyesinden gelen yemekler, kömürler çok haksız yere gidiyor. Belediye iyice denetlesin kimlere yardım ettiğini.”

BÖLÜM 2: BEYOĞLU'NDA KADIN OLMAK

Bu başlık altındaki sorular ve yanıtlarda kadınlar genellikle Türkiye'de ve İstanbul'da kadın olmanın çok zor olduğunu, kendilerini çok değersiz hissettiklerini ve her gün çıkan haberlerden oldukça olumsuz etkilendiklerini, korktuklarını ve özellikle kız çocuklarını bu nedenle dışarı çıkarmak istemediklerini söylediler. Tarlabası'nda yaşayan kadınlar hem sokak aralarında güvensiz hissettiklerini hem de aydınlatmaların yeterli olmamasından kaynaklı endişelerini dile getirdiler.

“Kadın tek başına çıkamaz dışarıya 7'den sonra. Bir yere giderken mutlaka bir erkeği yanına almak durumundasın.”

“İnsan olarak bile tek başına olmak zor. Mahallede yeterince ışık yok, harabe boş evler var ve içinde ne olup olmadığını bilmiyorsun.”

“Tarlabası'nda oturuyorum deyince mimli gibi davranıyorlar sana, Tarlabası için hep kötü konuşuluyor. Orada nasıl yaşıyorsunuz sorusu ile karşılaşıyorum hep. Farklı ortamlarda, topluluklarda hep dışlanıyor gibi hissediyorsun. Sen başka semtlerde yaşıyorsun diye Tarlabası'nda yaşayanları dışlayamazsın.”

Buna karşın Dolapdere'de yaşayan kadınlar aydınlatmalardan ve caddeye yakın olmaktan kaynaklı olarak akşam saatlerinde kendilerini güvende hissederek yürüyebildiklerini dile getirdiler.

“Dolapdere'deki aydınlatmalar fena değil, gidince de hemen arayıp yeniden gelmesi için konuşabiliyoruz belediye ile.”

“Eskiden daha fazla olaylar vardı, şu an daha rahat yürüyebiliyoruz. Gece rahat bir şekilde Turan Caddesinde yürüyebiliyorsun.”

Taksi sorunu ise Dolapdere'de yaşayan kadınlar tarafından dile getirildi. Tarlabası'nda yaşayan kadınlar taksi kullanamadıklarını ve taksilerin mahalleye girmekten hoşlanmadıklarını bildiklerini belirttiler.

“Taksiler Dolapdere deyince bazen gelmekten çekiniyor. Taksi bulmakta zorlandığım çok an oluyor.”

Aynı zamanda, bölgeler için oldukça önemli bir durum olan kentsel dönüşümün etkileri de konuşuldu. Kadınlar Tarlabası'nda yaşadıkları tüm olumsuzluklara ve risklere rağmen, taşınmak istemediklerini, tanıdıkları ve bildikleri yerde kalmak istediklerini ama koşullarının geliştirilmesi ve düzeltilmesi gerektiğini ifade ettiler.

2014 yılında kentsel dönüşüm yıkımları sırasında zorla yerinde edilen insanların ne kadar zorlandıklarından bahsedildi fakat bu durumların en çok kadınları zorladığı çünkü mahalle ve ev mekanının en çok kadınlar tarafından kullanıldığı belirtildi.

“Kadınların mahalle içinde başka bir yere geçmesine destek olsalar, başka yerlere, uzağa gitmemek daha iyi. Taşınınca her şey yabancı oluyor insana ve yıpratıcı oluyor.”

“Erkekler zaten sabah erkenden işe gidiyorlar, biz (kadınlar) biliyoruz mahalledeki yaşamı. O yüzden bir yere taşınınca kadınlar daha çok zorlanıyor.”

“Tarlabası sanki dışlanmış bir yer de diğer mahallelerden eskiler (olumsuz bir anlamda kullandı) bizim mahalleye geliyor.”

BÖLÜM 3: İSTİHDAMA İLİŞKİN NOTLAR

Bu bölümde kadınların çalışıp çalışmadıkları, çalışmıyorsa nedenleri, istihdama dair istekleri, düşünceleri ve geçmişte yaptıkları yahut yapabileceklerini düşündükleri iş kolları üzerine konuşuldu. Kadınların yalnızca 3'ü ücretli işlerde çalışmaktadır. Çalışan 3 kadından 2'si güvencesiz ve sigortasız işlerde çalışırken, çalışan yalnızca 1 kadın güvenceli bir işe sahip. Çalışmama nedenleri arasında en öne çıkan durum kadınların çocuklarını bırakacak yerlerinin olmaması olarak görüldü. Daha önce eşlerinin çalışmalarını istemediği kadınlar dahi geçinmekte çok zorlandıklarını, ekonomik olarak eve katkıda bulunmak istediklerini söylediler. Kadınların neredeyse hepsi çalışmak istediklerini söyleseler de, sağlık durumlarına ve hanede yaşayan kişi sayısına bağlı olarak tam ya da yarı zamanlı çalışma isteklerinin değiştiği fark edildi.

“Çocukları bırakabileceğim bir yer olmadığı için çalışmıyorum. Küçük küçük işler var ama ayırdığın vakte değmiyor aldığı ücret o kadar düşük oluyor ki bir şey yapamıyorsun yine o parayla.”

“Şu anki hayatımızı düşündüğümde tüm gün çalışılan bir iş çok mümkün değil bizim için.”

“Her iki mahalle arasında 1-5 saatleri arasında (okul saatleri dahilinde) kadınlar için çalışabilecekleri alanlar yapılırsa çok iyi olur. Maske yapma, paketlenme gibi işler olabilir mesela. Ama okula giden çocuklar okulda olsa bile yine bu saatlerde evde olan çocuklar için bir alana ihtiyaç olur.”

Daha önce eve iş getiren (tel bükme, toka yapımı, boncuk dizimi gibi işler) kadınlar ise evde iş yapmanın çocuklar için güvenli olmadığından bahsettiler ve evde çalışacak iş bulsalar bile çocukların o ortamda bulunmasının olası risklerine değindiler.

“Evde yapılan bazı işler çocuklar için tehlikeli, o yüzden her türlü çocukların vakit geçirebileceği başka bir alan olmalı. O alan olmadıkça ne evde ne dışarıda çalışmak çok zor.”

*“O kadar fazla ihtiyaç var ki o ihtiyaçları giderebilmek için dışarı çıkmak,
bir Şeyler yapıp eğlenmek, kendin için bir Şeyler yapmak mümkün
değil.”*

BÖLÜM 4: TALEP VE ÖNERİLER

Yapılan üç odak grup görüşmesi sırasında kadınlardan gelen talepler ve öneriler ve bizim çözüme dair önerilerimiz aşağıda sıralanmıştır:

4.1. ACİL EYLEMDE BULUNULMASI GEREKENLER

1. Tarlabası'na halk ekmek açılması

TTM'nin 2015-2016 yılları arasında görüştüğü 100 kadından edindiği bilgiye göre ortalama çocuk sayısı 3,7'dir. Bu yıllar sonrasında Tarlabası'nda gelen göç dalgasını ve artan nüfusu düşünürsek bu oran daha da fazladır. Ortalama 6-7 kişilik ailelerin yaşadığı Tarlabası bölgesinde ucuz, güvenilir ve adil ekmeğe ulaşmanın önemi çok yüksekken, bölgede Halk Ekmek bulunmamaktadır. En yakın Halk Ekmek şubesi yaklaşık 30-40 dakika mesafede bulunan Kasımpaşa'dadır ve kadınlar ancak haftada bir gün gidebildiklerini dile getirmişlerdir.

“Halk ekmeği çok uzakta var, gidemiyoruz, daha fazla halk ekmeği olmalı”

“Halk ekmek kulübesi olmalı.”

2. Sokakların düzenli temizliği ve aydınlatılması

Tarlabası'nda çöp konteynirlerinin bulunmaması, çöplerin düzenli olarak alınmaması, mahallenin yeterince yıkanmamasının üstüne mahalledeki en yoğun iş alanlarından biri olan midyecilik ve atık işçiliğinin çıkardığı atıklar mahalleyi daha da kirletmektedir. Aynı zamanda yetersiz aydınlatma nedeniyle kadınlar kendilerini güvende hissetmediklerini dile getirmişlerdir.

“Sokakların temizlenmesini istiyoruz”

“Kâğıt toplama alanları yaşam alanlarından biraz daha uzak bir yerde oluşturulabilir.”

“Aydınlık, karanlık olmayan sokaklar istiyoruz.”

“Eski evler yıkılmıyorsa ya restore edilsin ya da tamamen kililensin. Boş evler Tarlabası'nda en büyük problem.”

3. Kadın istihdamı ve çocukların güvenli gelişiminin desteklenmesi için alanlar

a. Mahallede bulunan ve 15 yıldır çalışmalar yürüten Tarlabası Toplum

Merkezi'nin desteklenmesi: TTM'nin uzun yıllardır kurduğu güven ilişkileri ve alandaki bilgi birikimi nedeniyle kadınlar kendileri ve çocukları için TTM'de dahil olabilecekleri daha fazla alan ve etkinlik talebinde bulunmuşlardır. TTM bu ihtiyaçları karşılayabilmek için İBB ile işbirliğine açık bir kurumdur.

"TTM dışında gidebileceğimiz hiçbir alan yok, ihtiyaçlarımızı ve taleplerimizi karşılamak için."

"Böyle yerlerin değeri çok büyük, devlet buraları desteklese, daha çok alan verse, daha çok çocuk gelirdi merkeze, biz de çalışma imkanı bulurduk"

"Çocuklarla yönelik farklı farklı programlar yapılsın. Her yaş grubuna yönelik farklı etkinlikler yapılmalı. Mesela gençler için otobüs kaldırılın ve bir alana götürüp orada etkinlikler yaptırılın, enerjilerini atacakları alanlar özellikle. Bunu TTM tek başına yapamayabilir"

b. Tarlabası ve Dolapdere'ye Mahalle Evi ve Çocuk Etkinlik Merkezi

açılması: Görüşme yapılan tüm kadınlar acil olarak mahallede kreş ihtiyacını dile getirdiler. TTM'nin 2019 yılından bu yana yürüttüğü izleme çalışmalarında TTM faaliyetlerine katılan erken çocukluk dönemindeki 87 çocuğun yalnızca 1 tanesinin anasınıfına gittiği görüldü. Bu oran durumun aciliyetini gösterirken kreş hizmetlerine erişimin kısıtlılığının kadınların istihdamında en önemli engel olduğu da görüldü.

"Dolapdere'ye de mahalle evi açılmalı."

"Belediye de TTM'nin yaptığı şeylerden yapmalı. Hem çocuklar hem kadınlar için alanlar açılmalı. Böyle alanlar olunca bunun etkisi artıyor, biri öğrendiğini alıyor gidiyor beş kişiye anlatıyor, paylaşıyor."

"Ücretsiz anasınıfı açılrsa, diğer çocuklar da okuldayken çalışmaya fırsat bulabiliriz"

“Okul nasıl mecburi bir kurum ise çocuklar ve kadınlar için de mecburi kurumlar olmalı mahallelerde. Nasıl her mahallede okul varsa böyle kurumlar da olmalı, bununla ilgili yasalar da yapılmalı.”

“Çocukların bırakılabileceği bir mekân olsa çok güzel olur. Çocukların eğlendiği, zaman geçirdiği faaliyet alanları olmalı. Mesela şu an çocukların yukarıda güvende olduğunu bilmesek şu an burada rahat rahat oturup bir şeyler yapamayız.”

Bu tür alanları kadınların daha çok kendileri ve çocukları için istediği görülsede, yaşlılar için de mahallede uygun alanların olmamasına da değinildi. Kurulacak mahalle evi bu ihtiyacı da karşılayan bir mekan olarak kurgulanabilir.

“Yaşlılar için özellikle vakit geçirebilecekleri alanlar olmalı. Sadece evde kalmaları isteniyor yaşlılardan.”

c. İstihdam alanları oluşturulması: Kadınlar mahallede belediyenin açacağı çalışma alanlarının, kadınlar için çok güvenilir çalışma alanları olabileceğini belirttiler. Belediyeye ait yerlerde, paketleme, maske yapımı, dikiş gibi işler yapılabileceğini ve bu sayede hem kadınların güvenilir bir çalışma ortamı bulabileceğini hem de belediyenin bu bölgelere getireceği bir hizmetin dezavantajlı bölgelerdeki kadınları destekleyerek sağlayabileceklerini belirttiler.

“Park için yer yok olabilir ama bir bina inşa edilsin ve içinde havuz, tenis, ders çalışma alanı ve kadınlar için iş alanı olmalı. Özellikle kadınlar için iş alanı olunca bunun çıktısı daha fazla olur. Çocuklar için de geliştirici bir yer olur. Tarlabası'nda çocukların oyun oynayabileceği bir alan olmadığı için çocuklar sadece telefonla, bilgisayarla ilgileniyor.”

“Yarım zamanlı bile olsa çalışabileceğimiz iş alanları istiyoruz Tarlabası'nda.”

“Bir şeyler yaptıklarında izin verirseler mahallede yaşayan insanlar da onlarla birlikte hareket eder.”

“Çok fazla talebimiz var ama sesimizi duyuramıyoruz.”

4. Mahallede güvenli, temiz, yeşil alan tahsisi

Mahallenin kirliliği, çok gürültülü olması, yürüyüş yapabilecekleri ve temiz hava alabilecekleri hiçbir alanın olmaması tüm kadınlar tarafından çokça dile getirildi. Bu ihtiyaç kadınların hem kendileri için hem de çocuklarının güvenli ve sağlıklı bir ortamda gelişmeleri için ihtiyaç duydukları bir taleptir. Bu noktada iki öneri geliştiriyoruz:

-Çukur Mahallesi'ndeki varsa belediyeye ait, yoksa belediyenin tahsis edebileceği bir alanda çocukların kullanımına uygun, çocuk dostu park inşa edilmesi

-Yine varsa belediyeye ait, yoksa belediyenin tahsis edebileceği bir alan belediye ve mahalleli tarafından onararak, temizlenerek, kadınların ve çocukların bitki ekim işleri yapabilecekleri bir alan açılması

Bu alanlar, mahallelinin hem yeşil alanla ilişkileri artırarak iyi olma hallerinin desteklendiği hem de kendi ekip biçtikleri ürünleri kullanarak daha uygun ve sağlıklı gıdaya erişim alanları olarak kurgulanabilir.

4.2. UZUN VADELİ-KORUYUCU ÖNLEYİCİ MÜDAHALELER

1. Anadilde kamusal hizmetlere erişim:

Belediyenin alanlarında ve hizmetlerinde çok dilli seçeneklerin ya da tercümanların olması kapsayıcı bir belediyecilik anlayışı için oldukça önemliyken, Beyoğlu gibi çok kültürlü bir semtte, elzemdir. İBB'nin açtığı Beyoğlu İletişim Ofisi de bu açıdan güçlendirilmeli, anadili Türkçe olmayan ve okuma yazma bilmeyen kişiler için güvenli ve kapsayıcı talep, şikâyet ve iletişim araçları geliştirilmeli.

2. Güvenlik birimlerine eğitimler

Özellikle Dolapdere-Yenişehir'de oturan kadınlardan bekçiler ve polisler için çok fazla şikâyet alındı. Bekçilerin zaman geçirmek için sürekli çorbacı, kahvehane gibi yerlerde oturduğu, mahalle ile ilgilenmediği dile getirildi. Dolapdere grubuyla yapılan görüşmede uyuşturucu satışının kadınların çok

fazla gündeminde olduğu ve yapılan görüşmenin onlar için sözlerini duyurma alanı olduğu gözlemlendi. Bununla birlikte, Tarlabası'ndaki kadınlar mahalleye giren polislerin mahalleliyi huzursuz ettiklerini ve özellikle çocukları olumsuz etkilediklerini dile getirdiler. Belediye işbirliği içinde Emniyet ve Zabıta Daire Başkanlığına iletişim, ayrımcılık ve çocuk güvenliği gibi konularda eğitimler düzenlemek daha kapsayıcı bir Beyoğlu için önemli bir adım olacaktır.

3. Uyuşturucu madde kullanımına dönük eğitimler

Görüşme yapılan iki bölge de uyuşturucu madde satışı oldukça yoğun olduğu bölgelerdir. Özellikle Dolapdere'de yaşayan kadınların bu konuda oldukça yoğun şikayetleri ve talepleri oldu. Bununla ilgili olarak kadınlar çocuklarıyla bu konuları konuşabilmeleri için şiddetsiz iletişim yöntemlerine dair güçlendirme çalışmaları bölge sivil toplum kuruluşları işbirliğiyle uygulanabilir. Aynı zamanda bölge okullarında seminer, broşür gibi bilgilendirici paylaşımlar yapılabilir. Bütüncül ve gerçekçi bir çözüm için uyuşturucu satışı ve kullanımının yoksullukla ilişkisi unutulmamalı, bölgenin ekonomik gücünün artması için kadın istihdamının desteklenmesi gerekmektedir.

“Lise çocuklarına özellikle uyuşturucu ile ilgili seminerler yapılsın. Çevre okullarına yazılar gidebilir”